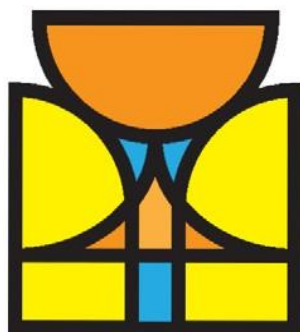

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

**2024
13**

*Epištola Žižkovským
Neděle 21. dubna 2024*

*Hospodinova milosrdenství je plná země.
Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem,
(Ž 33,5)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám, ať vám velikonoční naděje prozařuje vaše dny.

Dnešní sbírka byla určena na Diakonii SCPS. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

V sobotu 20.4. jsme se rozloučili se s. Evou Brettovou.

V úterý 23.4. jsme zváni k ekumenické bohoslužbě ke Dni Země. Setkání se koná od 18h v kostele Nejsvětějšího Salvátora.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

V úterý v 18h se sejdou děti ke svému pravidelnému programu.

Ve středu v 9:30h se koná setkání maminek s malými dětmi a od 20:30h Biblická půlhodinka online.

Společně s Diakonií (SCPS) letos pořádáme dětský **přífarský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9. Pobývat budeme v Hoješíně u Seče. Rezervujte si, prosím, tyto termíny.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Lk 5, 1-11

Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského; ² tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali sítě. ³ Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. ⁴ Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spust'te své sítě k lovu!“ ⁵ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ ⁶ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly. ⁷ Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly. ⁸ Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.“ ⁹ Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; ¹⁰ stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ ¹¹ Přirazili s lod'mi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

EVANGELIUM: Jan 21, 1-13

Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. ² Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. ³ Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili na lod'. Té noci však nic neulovili. ⁴ Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. ⁵ Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme." ⁶ Řekl jim: "Hod'te sít' na

pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. ⁷ Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť - byl totiž svlečen - a brodil se k němu vodou. ⁸ Ostatní učedníci přijeli na lodi - nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket - a táhli za sebou síť s rybami. ⁹ Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. ¹⁰ Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!" ¹¹ Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. ¹² Ježíš jim řekl: "Pojďte jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. ¹³ Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

KÁZÁNÍ

-Jdu na ryby!

Řekl Petr a šel. A nejspíš netušil kolik dohadů v dějinách jeho jednoduché sdělení způsobí. *Jak na ryby? Kam? Proč?*

i.

Kdyby to řekl dnes, nejspíš bychom si pomysleli, že si potřebuje odpočinout. Na chvíli vypadnout a pročistit si hlavu. Bylo toho na něho hodně, potřebuje být na chvíli v klidu a sám.

Ale také je možné, že prostě dostal hlad. I takový učedník a apoštol taky občas potřebuje jíst.

A možná mu prostě jen došly prostředky, a tak je potřeba se opět začít něčím živit. Rybářem přece býval kdysi, než se stal učedníkem.

ii.

Ale stejně se řada badatelů domnívá, že Petr to v tuhle chvíli zabalil. Vzdal. Už mu to nedávalo smysl.

Evangelista Lukáš na konci svého evangelia vypráví příběh o cestě do Emaus, příběh, ve kterém to hned *dva* Ježíšovi učedníci už taky zabalili a odcházejí pryč. Jdou od toho. Doslova.

Evangelista Jan jako by nám k tomu chtěl dodat: nejenom ti dva u Emauz. V jednu chvíli to zabalil i Petr a s ním vlastně úplně všichni. A ti všichni, to v té chvíli vlastně znamená, už jenom posledních sedm: Petr, Tomáš, Natanael, dva Zebedeovci a ještě další dva nejmenovaní. Kde je ten zbytek do počtu dvanácti nebo aspoň jedenácti?

iii.

A tak už opouštějí Jeruzalém, vrátí se k Tiberiadskému jezeru, ke staré lodi a ke starému dobrému nočnímu rybolovu.

Ale nejméně tři z nich – Petr a bratři Zebedeové – musejí mít ten pocit, že přece *tohle* už zažili! Takhle to kdysi začínalo: celou noc tenkrát, kdysi lovili – a nic. A potom – tenkrát na začátku – zahlédli na břehu Ježíše, který jim poradil, aby ještě jednou hodili sítě – a najednou to šlo.

iv.

Tenkrát na začátku to ovšem bylo trochu složitější. Ježíš měl kolem sebe na břehu nadšené zástupy a zrovna si vybíral nějaké příhodné místo, odkud by k nim mohl mluvit. A vybral si zrovna Petrovu loď. Takovou improvizovanou plovoucí kazatelnu si z ní udělal.

Teprve až když propustil zástupy, tak jim řekl skoro jakoby mimochodem: *zkuste ty sítě hodit ještě jednou.* A oni to zkusili.

A potom si vybral nejen tu jejich loď, ale přímo ty tři za své učedníky.

v.

No a dnes to vypadá úplně jako tenkrát: celou noc loví – a nechytí nic. Vracejí se ospalí a utrmácení. A možná je při tom napadá, že jim snad nejde už vůbec nic. Ani to rybaření.

A zase na ně ze břehu někdo pokřikuje. Jenom tam už nemá ty nadšené zástupy všude kolem. Zůstal tam sám. Stojí tam sám. A možná, že na tu vzdálenost ani moc nevypadá jako tenkrát Ježíš. Spíš jako nějaký pobuda nebo pocestný, který si říká o něco k snědku. *Celou noc jste lovili – nenašla by se aspoň rybka i pro mne?*

vi.

- *Ne, nenašla!*

Zní odpověď. Není moc vstřícná, ale docela přesně odpovídá skutečnosti.

Tím by ten rozhovor nespíš skončil. Nikdo z učedníků nemá chuť někomu na břehu vysvětlovat, jak to, že se vracejí z rybolovu bez ryb.

vii.

Tím by ten rozhovor nejspíš skončil, nebýt toho, že Ježíš (protože ten pobuda nebo pocestný na břehu je skutečně zase Ježíš) – nebýt toho, že Ježíš se nenechá tak snadno odradit.

A neskončil by jen ten rozhovor. Tenkrát po ránu, po neúspěšném lovu, by nejspíš i všichni ti zbývající učedníci skončili jako učedníci. Nebýt toho, že Ježíš se nedal odradit. V tu chvíli to vypadalo, že už to *celá* jeho církev zabalila (zástupy už se tam kolem něho dávno netísňí a učedníci dali přednost rybolovu), *On* – si je povolal znovu. Bez výčitek, prostě si je znovu jednoduše povolal.

viii.

Ten příběh tím nekončí. Následuje v něm Petrův efektní skok do vody, zatímco ostatní v klidu doplují ke břehu na té lodi.

A pak ještě následuje společné jídlo.

A po jídle rozhovor Ježíše s Petrem o detailech jeho povolání (tentokrát už se tím definitivně nemyslí povolání rybáře, ale povolání za apoštola)

ix.

A my je tam teď můžeme nechat nad tou jejich improvizovanou hostinou, i nad tou Petrovou povolávací listinou. A můžeme se zase zeptat, co s tím my.

Když to tak vezmeme tak:

- Také my jsme součástí církve, která už občas vypadá, jako by to chtěla zabalit. Kde jsou ty zástupy, co se tísnívali na břehu? Někdy vedeme poráženecké řeči, jako bychom ani nedůvěřovali.
- A také nás si Ježíš znovu a znovu povolává, abychom to i s prázdnými sítěmi a prázdnýma rukama zkusili znovu a od začátku. Ježíš to dělá, povolává si nás bez výčitek, bez moralizování. Prostě to s námi zkouší znovu a znovu.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
stojíme tu s prázdnýma rukama,
děkujeme, že s námi neztrácíš trpělivost,
zkoušíš to s námi stále znovu a znovu,
není to s námi jednoduché, máme své zaťaté představy,
na kterých lpíme, vše chceme držet ve svých rukách.
Prosíme, dej, ať se skutečně dokážeme spolehnout,
důvěřovat ti.

Uč nás věci pouštět a svěřovat do tvých rukou.

Až se zase budeme ztrácet a mít chuť to zabalit, zavolej si nás zpět, jako tehdy Petra a další učedníky.

Myslíme na svět okolo nás, na místa, kde se bojuje, kde lidé nesmyslně umírají ve válkách, kde vládne nepokoj a svár.

Myslíme na místa, kde žijeme, na naše rodiny, náš sbor, pracoviště, školy. Myslíme na mladé lidi, kteří čekají na výsledky zkoušek, nebo je zkoušky teprve čekají.

Myslíme na nemocné a osamělé, na všechny, kdo si neví se svým životem rady.

Prosíme, vstupuj do všech bolestí, nejistot, obav a těžkostí,
Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Řm 12,12-13

Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.

POŽEHNÁNÍ: Nu 6, 24-26

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010